

GODOVI IN MAŠNI NAMENI:

PONEDELJEK 22. 11. CECILIJA, DEV-MUČ.	18.00	† MAKSIMILIJAN EGART † RADOLŠKI PEVCI IN ORGANISTI
TOREK 23. 11. KLEMEN I., PP-MUČ.	7.00	† DRUŽINA POTOČNIK
SREDA 24. 11. ANDREJ DUNG IN VIETNAMKI MUČ.	18.00	† IVAN KORITNIK
ČETRTEK 25. 11. KATARINA ALEKSANDRIJSKA, DEV-MUČ.	18.00	† STARŠI ROZMAN
PETEK 26. 11. VALERIJAN OGLEJSKI, ŠK.	18.00	† MARIJA VOGELNIK IN MILKA FISTER
SOBOTA 27. 11. VIRGIL IN MODEST, ŠK.	18.00	† FRANČIŠKA GREGORC
NEDELJA 28. 11. 1. ADVENTNA NEDELJA KATARINA LABOURE, RED.	8.00	ZA FARANE IN DOBROTNIKE † VALENTINA ROZMAN, 30. DAN 10.00
PONEDELJEK 29. 11. FILOMEN, MUČ.	6.00	ZA ZDRAVJE
TOREK 30. 11. ANDREJ, AP.	18.00	† ANDREJ DIJAK
SREDA 1. 12. MARIJA KLEMENTINA, MUČ.	6.00	ZA BOŽJE VARSTVO
ČETRTEK 2. 12. NATALIJA, MUČ.	18.00	† KATEŽEVI
PETEK 3. 12. FRANČIŠEK KSAVER, RED.	6.00	ZA ZDRAVJE
SOBOTA 4. 12. JANEZ DAMAŠČAN, DUH-UČ.	18.00	† STANKO LIKAR
NEDELJA 5. 12. 2. ADVENTNA NEDELJA FILIP RINALDI, RED.	8.00	ZA FARANE IN DOBROTNIKE † RUDOLF MIKOLAJ 10.00
		† JOŽE GREGORC, OBL.

DAL TI BOM
KLJUČE
NEBEŠKEGA
KRALJESTVA.

Mt 16,19

SKALA

LIST ŽUPNIJE RADOVLJICA

Dolgost življenja našega je kratka.
Kaj znancov je zasula že lopata!
Odperte noč in dan so groba vrata;
al dneva ne pove nobena pratka.
Pred smrtjo ne obvarje koža gladka,
od nje nas ne odkupjo kupi zlata,
ne odpodí od nas življenja tata veselja hrup,
ne pevcov pesem sladka.
Naj zmisli, kdor slepoto ljubi svéta,
in od veselja do veselja leta,
de smrtna žetev vsak dan bolj dozóri.
Znabiti, de kdor zdéj vesel prepeva,
v mrtvaškem prti nam pred koncam dneva molčé
trobental bo: "Memento móri!"

dr. France Prešeren, Poezije, 1847

URADNE URE: PONEDELJEK, ČETRTEK in PETEK
poletni čas: 8.00 - 9.00 in 18.00 - 18.30
zimski čas: 8.00 - 9.00 in 17.00 - 17.30

IZDAL: ŽUPNIJSKI URAD RADOVLJICA,
Linhartov trg 30, 4240 Radovljica (odgovarja Andrej Župan, župnik)
TEL.: (04) 537 47 00, FAX: (04) 537 47 01, GSM: 041 861 411
EMAIL: zupnija.radovljica@rkc.si, TRR: 03127-1000010674

Nedelja, 07. 11. 2021 leto XXXVI (662)

NAŠI RAJNI: Valentina Rozman, roj. Šmid, Radovljica. Gospod, daj ji večni pokoj.

Za † Valentino Rozman so sosedje darovali 1 sv. mašo.

NAŠI KRŠČENCI: Bine Vovk, Radovljica; Kajetan Štritof, Mirna; Črna Ana Štritof, Mirna; Tine Roš, Radovljica. Čestitamo!

MOLITEV ZA NOVE DUHOVNE POKLICE je vsak ponedeljek po sveti maši v župnijski cerkvi. Vabljeni.

PRVI PETEK V MESECU: eno uro pred sveto mašo bo izpostavljeno Najsvetejše. Vabljeni.

ČIŠČENJE CERKVE: 6. 11.: Bohinc-Koselj; 20. 11.: Resman-Fajdiga; 4. 12.: pritrkovalci; 18. 12. st. zakonci.

Zahvaljujem se vsem, ki požrtvovalno čistite župnijsko cerkev. Vabljeni tudi ostali, da se pridružite kateri od skupin. Čiščenje cerkve se začne običajno ob 8.00 oz. po dogovoru.

Zahvaljujem se vsem, ki požrtvovalno čistite župnijsko cerkev. Vabljeni tudi ostali župljani, da se pridružite kateri od skupin.

SKUPINA PRENOVA V DUHU vabi vsako sredo po sveti maši v župnijsko kapelo k molitvi in branju Svetega pisma. Vabljeni!

KD Sotočje vabi na koncert

Večer samospjevov in opernih arij

Nastopata Damjan Ristić (vokal) in Klemen Golner (klavir).

Koncert bo v petek, 19. 11. 2021, ob 19.00 uri v Baročni dvorani radovljiške graščine.

Izvajana bodo dela Mozarta, Schuberta, Schumanna, Bellinija, Tostija, Verdija, Williamsa in Bernsteina. Vstop je prost.

ZAHVALNA NEDELJA Na zahvalno nedeljo so naše cerkve okrašene s sadovi in darovi zemlje ter z izdelki naših rok in miselnih naporov. Sadovi ob oltarju predstavljajo še nešteto drugih stvari, brez katerih bi bilo naše življene prazno. Človek pač ne živi samo od kruha, ampak še bolj od dobre besede in misli, medsebojne prijaznosti, naklonjenosti, ljubezni in pomoči. Končno je človek človeku največji božji dar, ki ga ne more odtehtati nobeno prijateljstvo.

Bogu se ob te priložnosti zahvaljujem za vsakega izmed Vas, dragi farani. Božja previdnost nas je postavila v sobivanje. Pravega apostolate ni brez preizkušenj. Hvala, ker me podpirate v molitvi, z besedo in drugimi darovi. Bog naj Vam povrne z večnimi darovi. Vaš župnik.

SV. CECILIJA: Vsako leto 22. novembra praznujemo god svete Cecilije, zavetnice cerkvene glasbe iz tretjega stoletja. Svoje življenje je zaobljubila čistosti in Bogu. Njena plemiška družina je vztrajala, da se poroči s poganom Valerijanom. Ko se je na njeni poroki izvajala posvetna

glasba, je v svojem srcu pela himne Jezusu, svojemu pravemu ženinu. Valerijan se je na njeno željo spreobrnil v krščanstvo ter nato s svojim bratom pokopaval krščanske mučence; zaradi tega sta bila oba obsojena in umrla mučeniške smrti. Cecilija ju je pokopala in bila zaradi tega zaprta. Ker je odklonila slavljenje lažnim bogovom, je bila mučena in po legendi vse do smrti opevala in slavila Boga. Njen grob je bil odkrit v devetem stoletju, ko so njeno telo našli nestrohnjeno ter ga prenesli v cerkev sv. Cecilije v Rimu, kjer počiva še danes. Na ta dan praznujejo tudi naši pevci in pevke, organisti in organistke. Iskrena hvala vam, pevci, organisti, zborovodje, ki se trudite za lepoto petja v naši župniji. Bog vam tisočerno povrne. **HVALA!**

ZORNICE: Starejši ljudje radi povejo, kako so se nekaj v adventnih tednih duhovno in na zunaj pripravljali na božične praznike. Bistveni del te priprave so bile zgodnje adventne maše, imenovane zornice, ki so se jih udeleževali v velikem številu. Ta lepa adventna priprava na božične praznike je bila živa predvsem na podeželju in sicer vse dotlej, ko je bila naša domovina pretežno kmečka dežela. Ljudje so živeli in delali doma, družine so bile velike in zares verne, zato so ves adventni čas prihajali v župnijsko cerkev k adventnim mašam, ki so bile zgodaj zjutraj (ponavadi že ob šestih), že pred zoro (jutranjo zarjo), zato so jim rekli »zornice« ali »svitnice«. To je bila kar velika žrtev, saj je bilo treba v mrzli zimi zgodaj zapustiti toplo posteljo in se v snegu odpraviti v cerkev. »In vendar se je dogajalo, da so bile cerkve jutro za jutrom polne kakor ob nedeljah,« poroča narodopisec Niko Kuret. Ker želimo ohraniti izročilo naših prednikov, bodo maše v adventnem času med tednom tudi ob 6.00. Tako boste lažje prišli k maši, preden boste šli v službo. Ali smo se pripravljene žrtvovati?

MAŠNA ZNAMENJA - PRELOMITEV HOSTIJE: Neki človek je pripovedoval, da je bil za svete tri kralje pri sveti maši v ljubljanski stolnici. Tam je maševal duhovnik, ki je pred povzdigovanjem ob besedah »... vzal kruh, se zahvalil, ga razlomil in dal učencem, ...« sveto hostijo razlomil in jo pokazal občestvu. Zanimalo ga je, zakaj taka praksa, ko je pri večini duhovnikov navada, da hostijo prelomijo pred obhajilom. Zakaj ta različna praksa in kaj pomeni? Duhovnik je pojasnil in takole odgovoril na vprašanje: »Najprej se spomnimo,« je začel razlagati duhovnik, »kaj pomenijo besede, ki jih je Jezus izrazil pri zadnji večerji: »... vzal kruh, ga razlomil, dal učencem in rekel: Vzemite in jejte od tega vsi, to je moje telo!« Ko je Jezus prelomil kruh, je želel pokazati, da bo umrl. Prelom hostije pomeni Jezusovo smrt. Jezus je bil na križu zlomljen, uničen, strt, preboden. Prelomitev hostije, povzdigovanje in počastitev z zahvalo za odrešenje je med sveto mašo najbolj ganljiv in pretresljiv dogodek. Kadar duhovnik med posvetilnimi besedami razlomi sveto hostijo, želi močneje poudariti to resnico in jo globlje doživeti. Med

povzdigovanjem je veliko bolj opazna Gospodova strašna smrt (prelom hostije) kakor pred obhajilom, med molitvijo Jagnje Božje. Tudi na tem mestu prelomljeno sveto hostijo mašnik dvigne in reče: »Glejte, Jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta.« Jagnje je zaklano. Življenje je prestalo za naše grehe. Ta vidik je morda zares bolj zakrit. Med povzdigovanjem dvignemo celo hostijo. Za nas je pomembno, kaj ob tem znamenju doživljamo in kako se zahvalimo. Zelo je potrebno biti zbran. Pozorno moraš slediti, če hočeš, da ti tudi prelomitev hostije spregovori.«

SPOŠTOVANJE TELES UMRLIH, KRŠČANSKI POGREB, ŽARNI POKOP IN RAZTROS PEPELA

Zaradi spremenjenih družbenih in kulturnih okoliščin smo slovenski škofje sklenili, da v Cerkvi na Slovenskem spregovorimo o smrti kot o sestavnem delu življenja, o poslavljanju in žalovanju kot o spominjanju na velikonočno skrivnost ter o pokopu telesa kot izročanju pokojnika v Stvarnikov objem. Pastoralne delavce spodbujamo, da že od kateheze otrok dalje staršem in otrokom približajo drugačen pogled na umiranje in smrt, kakor ga ponuja trenutna potrošniška kultura. Telesna smrt je naraven pojav, zato duhovna zakladnica Cerkve prinaša obrede, simbole in besedila, ki ga povezujejo z našim verovanjem, s Kristusovo velikonočno daritvijo. Pogrebno bogoslužje usmerja človeški pogled od končnega k večnemu in nas spodbuja k upanju na večno življenje.

Preambula

Vprašanje smrti in pogreba najdražjih se dotika človekovih zelo osebnih čustev, ki so pogosto povezana z nemočjo, žalostjo in strahom. Zato Cerkev od vsega začetka ponuja iz svoje duhovne zakladnice bogato simboliko in bogoslužna besedila, ki so namenjena tolažbi svojcev pokojnika, pa tudi občestva vernih. Po simbolih in besedilih, ki nam jih namenja Cerkev, nas Sveti Duh Tolažnik usmerja v Kristusovo velikonočno daritev, da bi smrt razumeli v tesni povezanosti z veliko nočjo: kakor je Jezus Kristus trpel in umrl za nas ter tretji dan vstal od mrtvih, tudi mi upamo in verujemo, da se bo naša duša srečala s svojim Stvarnikom in bo naše telo deležno vstajenja. Pogrebno bogoslužje ni samo izročitev telesa rajnega v kraj zadnjega počitka v pričakovanju vstajenja od mrtvih, ampak je namenjeno tudi tolažbi svojcev in krščanske skupnosti ter izraža krščansko upanje v večno življenje. Visok odstotek žarnih pokopov, ki Slovenijo uvršča v sam svetovni vrh (82,9 % upepelitev vseh rajnih v letu 2014), zahteva, da se Cerkev na Slovenskem odzove na prevladujočo kulturo smrti uničenja z novo obliko »evangelizacije smrti«. Ta mora na novo ovrednotiti telo ter smrt povezati s krščanskim velikonočnim oznanilom.

Splošna določila

Pokop pokojnikovega telesa je za Katoliško Cerkev najprimernejša oblika slovesa od tistih, ki so se ločili od tega sveta in so odšli k Očetu, saj ohranja možnost spomina na pokojnega brata ali sestro in poudarja simbolno povezanost s Kristusovo velikonočno skrivnostjo. S polaganjem telesa v zemljo na blagoslovljenem pokopališču se na simbolni ravni spominjamo Kristusove velikonočne skrivnosti: trpljenja, smrti, polaganja v grob in vstajenja od mrtvih. Telo duhovnika ali škofa je s prejemom zakramenta duhovniškega posvečenja na ontološki način predrugačeno, vzeto iz Božjega ljudstva in postavljeno v službo Cerkve, da deli Božje skrivnosti. Obrednik Krščanski pogreb določa drugačno liturgično obliko pogrebnega obreda za diakone, redovnice in redovnike, duhovnike ter škofo, zato mora biti to telo deležno še posebej spoštljivega ravnanja tudi po smrti. Simboli, obredi, kraj in besedila ob pogrebnem slovesu izražajo skrb in spoštovanje, ki ju imamo kristjani do telesa vsakega pokojnika, predvsem pa vero v vstajenje od mrtvih. Bogoslužna znamenja tako pri klasičnem pogrebu kakor pred upepelitvijo naj odsevajo krščansko upanje in vero v posmrtno življenje. Pri obredih naj sodeluje v čim večji meri župnijsko občestvo, da se tudi na tak način izrazi povezanost pokojnika in svojcev z župnijo ter zmanjša možnost dvomljivih zasebnih pobud.

Pogrebni obred in sveta maša za rajne

Če pastoralne okoliščine tako narekujejo, se lahko opusti sveta maša za rajnega na dan pogreba, vendar jo je treba obhajati čim prej. Takšne okoliščine so lahko:

- ko je pri obredu navzočih le nekaj vernikov;
- ko je udeležba prisotnih na pogrebnem obredu le zunanje in ne versko dejanje;
- ko je pogrebni obred v dneh, ko ni predvidena sveta maša (veliki četrtek, veliki petek in velika sobota);
- ko duhovnik tisti dan ne more več maševati zaradi trinacije (treh svetih maš).

Upepelitev telesa pokojnika in žarni pokop

Duhovnik, diakon ali drug pastoralni sodelavec, ki spremlja umirajočega in njegove svojce, naj na primeren način predstavi krščanski pomen pokopavanja telesa v grob in pobožno navado, po kateri Cerkev pokopava telesa rajnih. **Kdor spremlja umirajočega in njegove svojce, naj se prepriča, da morebitna odločitev o posmrtni upepelitvi telesa ni bila sprejeta iz veri ali krščanskemu nauku**

nasprotnih razlogov. Upepelitev ni primerna praksa za redovnico, redovnika, diakona, duhovnika ali škofa. Redovniki in redovnice, ki niso prejeli zakramenta svetega reda, ter diakoni so prvi poklicani, da s svojim življenjem in delom pričujejo za vstalega Kristusa. Zaradi zgoraj izpostavljenih vidikov Kristusove velikonočne daritve in vere v vstajenje mrtvih bi bilo lahko njihovo evangeljsko pričevanje v primeru odločitve za upepelitev telesa sporno, za krščansko občestvo pa morda tudi vir pohujšanja. Duhovniki in škofje so z mašniškim posvečenjem prejeli polnost Svetega Duha in ontološko spremembo, v luči katere je njihovo telo predrugačeno in z zakramentom posvečenja izvzeto iz svetne rabe ter postavljeno v službo Cerkve, da deli Božje skrivnosti. **Zato je tudi primerno, da so pokopani kot Kristus.**

Raztros pepela

Če se iz tehtnih razlogov izbere upepelitev trupla, mora biti pepel pokojnika praviloma shranjen na svetem kraju, torej na pokopališču ali, če je primerno, v cerkvi oziroma na za to s cerkvene strani posebej namenjenem območju. **Želja, da bi bil umrli raztresen v morju, gorah, gozdu oziroma na pokopališču, je krščansko nesprejemljiva, saj je v takšnih primerih bolj poudarjena ljubezen do narave, to je želja ostati povezan s tistim, s čimer je bil pokojnik povezan v zemeljskem življenju, kot pa z Bogom in bližnjimi.** Pri tem ni prostora za upanje na večno življenje in življenje v Bogu. Raztros pepela izpušča možnost za molitveno spominjanje pokojnika, k izhaja iz obiskovanja grobov. Kdor nima groba, ne dopušča spomina, zato hitro pride do pozabljanja. To lahko vodi v panteistično in naturalistično ali nihilistično dožemanje življenja in smrti. Če ni določenega kraja pokopa, groba, ne more biti molitve niti spomina, s tem pa se hitreje izbriše sled o obstoju določene osebe. Naslednjim generacijam se tako odvzame vsaka možnost zgodovinskega spomina. Da bi se izognili vsaki obliki panteističnega, naturalističnega ali nihilističnega zmotnega pojmovanja, ni dovoljen raztros pepela v zrak, zemljo, vodo ali na pokopališče kakor tudi pretvorba pepela v spominke, zlatarske izdelke ali druge predmete, saj v teh primerih ne moremo upoštevati higienskih, socialnih ali ekonomskih razlogov, ki bi utemeljevali odločitev za kremacijo. Če obstaja utemeljen sum o odločitvi za raztros pepela iz krščanski veri nasprotnih razlogov, se odreče tudi cerkveni obred pred upepelitvijo, kakor to določa pravo.

Posebne oblike pogrebov

V primeru pogreba nerojenega ali mrtvorojenega otroka se upošteva določilo v navodilu Kongregacije za nauk vere *Donum vitae* iz leta 1987, da je treba človeška telesa ali embrije, ki so bili hote ali nehote splavljeni, spoštovati kakor posmrtno ostanke drugih oseb. Pokop in bogoslužno

opravilo se obhajata, kakor je opisano v pogrebem obredniku Krščanski pogreb, pri čemer se upoštevajo ustrezne prilagoditve glede na okoliščine. Pogreb nerojenega oziroma mrtvorojenega otroka se vpiše v mrliško knjigo. Pokop ali upepelitev mrtvega ploda se ne glede na njegovo gestacijsko starost lahko opravi na podlagi izrecne želje staršev. Pokop ali upepelitev se opravi na podlagi zdravniškega poročila porodničarja oziroma ginekologa o vzroku smrti. V primeru izročitve telesa v znanstvene namene se obhaja pogrebni obred, kakor je predpisan v obredniku Krščanski pogreb, pred samo izročitvijo oziroma izvedbo medicinskih postopkov. Na tržišču so čedalje bolj prisotne krste ali žare, ki omogočajo pokop v posebnih položajih ali izpostavljajo določen vidik posmrtnega življenja (npr. reinkarnacijo, ponovno rojstvo, žare, iz katerih lahko vzkljuje rastlina). Za pogrebno opravilo, med katerim se izvede pokop v drugačnih oblikah, kakor so predpisane (v krsti ali žari), je treba pridobiti dovoljenje krajevnega ordinarija. Predvsem zaradi uvajanja nekaterih komercialnih oblik pogreba je treba paziti, da vsebina krščanskega pogrebnega obreda ni pomešana s panteističnimi, naturalističnimi ali novodobskimi (new age) verovanji, ki so v nasprotju s katoliškim naukom.

Kateheza kot pot za novo kulturo življenja

V jedru krščanstva je prepričanje, da smo zaradi neumrljivosti duše presežni in večni, kar bi morali poudarjati tudi ob vprašanju upepelitve telesa. Ne nazadnje v veroizpovedi izpovedujemo svojo vero v vstajenje mesa z besedami: »In tretji dan je od mrtvih vstal« ter »In pričakujem vstajenja mrtvih«. Na ustrezen način naj se verniki in svojci umirajočih poučijo o molitvah pri umirajočem ter o molitvah pri pokojniku. Kjer razmere dopuščajo, se to lahko poveže z ovrednotenjem starih običajev bdenja in molitve pri pokojniku. Duhovniki, redovnice in redovniki, katehistinje in katehisti ter drugi pastoralni delavci naj na primeren način v manjših občestvih, pri redni katehezi oziroma pri bogoslužju pogosto spregovorijo o umiranju in smrti kot naravnem in sestavnem procesu človekovega življenja. Pred praznikom vseh svetih in dnevom spomina na verne rajne naj po župnijah, katoliških ustanovah in društvih potekajo kateheze, nagovori, srečanja ali nedeljske pridige na temo pomena telesa v krščanstvu in o spominjanju rajnih tudi po smrti. Molitev, darovanje svetih maš, obiskovanje pokopališč in udeležba na pogrebu naj ne bodo podrejeni potrošni kulturi materializma ali razkazovanju, ampak naj se osmisli bogata govorica simbolov v povezavi s Kristusovo velikonočno daritvijo in življenjem duše po smrti. Vernike je treba vzgajati k obiskovanju grobov, k redni molitvi za rajne in darovanju svetih maš kot posebnih milostnih trenutkov spominjanja rajnih in njihovega izročanja Bogu. Vernike je treba na primeren način poučiti o

pomenu, ki ga ima za verne duše darovanje svetih maš za rajne, da se izognemo popačenemu in izkrivljenemu pojmovanju maše (npr. zakup maše, magični učinki itd.). Svete maše za rajne so starodavna praksa Cerkve, ki verne duše priporoča Božjemu usmiljenju. Po skupni molitvi občestva duše v vicah, ki potrebujejo očiščenje, to lažje dosežejo in so deležne odrešenja. Predstavniki župnij ali škofij naj v sodelovanju z lokalnimi zdravstvenimi ustanovami in tudi s pogrebnimi zavodi ali podjetji gojijo spoštljiv odnos medsebojnega sodelovanja, da bodo pravočasno in dostojno poskrbeli za zakramente umirajočim ter pozneje za ustrezna bogoslužna opravila pri pokojniku. Celotno besedilo s pregledom cerkvene in civilne zakonodaje, viri in razlago je dostopno na spletni strani SŠK (<http://katoliska-cerkev.si/> dokumenti-in-publikacije).

5 STAVKOV, KI JIH NIKOLI NE SMETE REČI NEKOMU, KI ŽALUJE

... in kaj reči namesto tega Tolažiti je lahko zelo težko in zapleteno dejanje. Vsak namreč žaluje na svoj način in v danem trenutku nekdo potrebuje nekaj povsem drugega kot druga oseba, ki prav tako žaluje. Nekateri želijo o tem govoriti, spet drugim je lažje, če se pogovarjajo o povsem vsakdanjih stvareh. Običajno je, da žalujočemu rečemo nekaj, kar menimo, da bi tudi nam pomagalo, če bi se znašli v takšni situaciji, vendar moramo vedeti, da tudi če smo izkusili enako izgubo, to ne pomeni, da smo izkusili enak način žalovanja. V prihodnje se zato izogibajte naslednjih stavkov, saj lahko žalujočega prizadenejo ne glede na naše dobre namene.

“To je del Božjega načrta. Vse se zgodi z razlogom.”

Tudi če vemo, da je oseba, ki bi ji ta stavek ponudili v oporo, verna, v resnici ne boste s tem prav nič pomagali. Ko ljudje žalujejo, potrebujejo sočutje, kar dobesedno pomeni pripravljenost, da delimo trpljenje z žalujočim. Da ga spremljamo v njegovi bolečini.

“Zdaj je na boljšem.”

Celo za kristjana je tak stavek težko slišati. Upanje, da je naša ljubljena oseba v nebesih, ne zmanjša naše bolečine. “Bog ti nikoli ne nameni več, kot lahko preneseš.” Ko se utapljaš v žalosti, je zadnja stvar, ki jo želiš slišati, ta, da je bolečina ravno prav velika. V resnici je žalovanje vedno več, kot lahko prenesemo. Čeprav te besede namenimo žalujočemu kot del spodbude, pa lahko dosežemo nasprotni učinek, saj se lahko ta oseba zaradi tega samo še bolj jezi na Boga.

“Je vsaj dosegel visoko starost in živel polno življenje.”

Dejstvo, da je nekdo živel polno življenje, v trenutku bolečine zaradi izgube te osebe ne pomaga, da bi se počutili boljše. Kvečjemu še poveča praznino, ki je nastala ob odhodu te osebe. Morda bo ob tem komu lažje. A najverjetneje samo, če ste na primer daljni sorodnik ali prijatelj, ki s

to osebo ni bil tako povezan. Zakaj bi vendar starost zmanjšala bolečino ob izgubi?

“Čez čas bo lažje.”

Ne samo da ta fraza ne bo pomagala v tistem trenutku, pogosto to sploh ne drži. Za žalovanje ni nobene časovnice in vsak žaluje na svoj način. Žalovanje nikoli ne postane lažje, ampak zgolj bolj znosno. Zelo težko je v trenutku, ko nekdo trpi in žaluje, najti prave besede. Najbolje je, da se zavemo in sprijaznimo s tem, da ne moremo storiti ničesar, kar bi bolečino v tistem trenutku olajšalo.

Kaj pa lahko rečemo osebi, ki žaluje?

Osnovna fraza, ki se ji ne smemo izogniti, je: “Moje sožalje.” To je tudi fraza, ki je ne moremo napačno interpretirati. Če osebo, ki je doživela izgubo, dobro poznate, jo lahko večkrat pokličete (če ne izrazi drugačne želje), ji prinesete kosilo, pomagata pri obveznostih v zvezi s pogrebom (če pomoč potrebuje). Naše sočutje in bližina sta lahko največja tolažba, ki ju lahko damo človeku. Naša tiha prisotnost pomeni, da oseba ne trpi sama, ampak mi trpimo z njo. Če je oseba, ki trpi, verna, pa ji lahko ponudimo tudi skupno molitev ali pa sami molimo zanj. Pomembno je le to, da ta oseba ne ostane sama, da nima občutka, da smo pozabili nanjo. To je tisto, kar šteje, čeprav ne vemo, kaj bi ji rekli. *Prispevek je nastal po izvirniku, ki ga je objavila ameriška izdaja Aleteie. Prevedla in priredila Barbara Oprčkal.*

SEZNAM BRALCEV:

	1. berilo:	2. berilo:
NEDELJA, 14. 11.	Dan 12,1-3	Heb 10,11-14.18
33. nedelja med letom	8.00 CVETO URŠIČ 10.00 MARKO GRIMANI	DARINKA DEŽMAN ANDREJA JALEN
NEDELJA, 21. 11.	Dan 7,13-14	Raz 1,5-8
34. ned. med letom, Jezus Kristus, Kralj vesoljstva	8.00 ROK ANDERLE 10.00 MARIJA JEKOVEC	MAGDA ROZMAN SANDI WILLEWALDT
NEDELJA, 28. 11.	Jer 33,14-16	1 Tes 3,12-4,2
1. adventna nedelja, nedelja Karitas	8.00 SILVA PISEK 10.00 MOJCA FLAJS	ROK PREŠERN JANJA BORIČ
NEDELJA, 5. 12.	Bar 5,1-9	Flp 1,4-6.8-11
2. adventna nedelja	8.00 RUDI MIKOLAJ 10.00 BREDGAŠPERIN	ALJA ŠTENDLER ROMAN GAŠPERIN

ŽUPNIJSKA CERKEV: V letu 2021 bomo odplačevali naš dolg, ki ga imamo do nadškofije. Priporočam se vam za vaše darove. ŽUPNIJSKI TRR: SI56031271000010674

GODOVI IN MAŠNI NAMENI:

NEDELJA 7. 11.	8.00	ZA FARANE IN DOBROTNIKE
32. NEDELJA MED LETOM – ZAHVALNA ERNEST, OP.	10.00	† IVAN IN HELENA VURNIK IN DRUŽINA † FRANČIŠKA GREGORC
PONEDELJEK 8. 11. BOGOMIR, ŠK.	18.00	† MIRKO PRISTOV
TOREK 9. 11. POSVETITEV LATERANSKE BAZILIKE	18.00	NA ČAST SVETEMU DUHU
SREDA 10. 11. LEON VELIKI, PP-UČ.	18.00	† STRAŽIŠAR IN KOPRIVNIK
ČETRTEK 11. 11. MARTIN, ŠK.	18.00	† MARTIN MUŠIČ
PETEK 12. 11. JOZAFAT, ŠK-MUČ.	18.00	† JOŽE SITAR
SOBOTA 13. 11. STANISLAV KOSTKA, RED.	18.00	† STANISLAV IN FRANČIŠKA REHBERGER
NEDELJA 14. 11.	8.00	ZA FARANE IN DOBROTNIKE
33. NEDELJA MED LETOM NIKOLAJ TAVELIČ, MUČ.	10.00	† STANKO LIKAR IN SORODNIKI † ANDREJ DIJAK
PONEDELJEK 15. 11. ALBERT, ŠK-UČ.	18.00	ZA OZDRAVLJENJE
TOREK 16. 11. MARJETA ŠKOTSKA, KR.	18.00	† DRUŽINA SUŠNIK
SREDA 17. 11. ELIZABETA OGRSKA, RED.	18.00	† ANGELA FISTER, OBL.
ČETRTEK 18. 11. POSV. BAZILIK SV. PETRA IN PAVLA	18.00	† ANICA JAGER
PETEK 19. 11. MATILDA, RED.	18.00	† FRANČIŠKA GREGORC
SOBOTA 20. 11. EDMUND, KR.	18.00	† MARIJA JENSTERLE
NEDELJA 21. 11.	8.00	ZA FARANE IN DOBROTNIKE
JEZUS KRISTUS, KRALJ VESOLJSTVA.	10.00	† TEREZIJA STERGULC † STANISLAV IN FRANČIŠKA REHBERGER